

selvstændigt Parti, der staar med sit eget Program, sit eget Maal og virker med sine egne Midler; og jeg vil haabe, at vi fremtidig maa blive ved at staa som det selvstændige Parti, der bliver sit Program tro, der altid naar som helst og hvor som helst kan mødes med sin Vælgerbefolkning saaledes, at ingen kan bebrejde os, at vi have svigtet paa noget Punkt.

Den højtærede Konseilspræsident udtalte før, at man i Befolkningen mente, at nu var det det sidste Hold af Politikere, der var kommet til Magten, til hvilket man kunde have Tillid. Jeg kan billige denne Sætning, naar der ved Politikere forstaas Venstre-Politikere. Det er rigtigt, jeg tror ogsaa, at det er det sidste Hold Venstre-Politikere, der nu er kommet til Magten, til hvilket Befolkningen har Tillid; og svigter det, er det ugenkaldeligt ude med Venstres Saga.

Men selv om Socialdemokratiet altsaa staar i Modsætning til alle de andre Partier, er der intet til Hinder for, at Socialdemokratiet kan samarbejde med andre politiske Partier; og der er det da saare naturligt, at vi søge et Samarbejde med dem, der staa os nærmest. Vi hjalp Venstre frem til Magten i 1901, samarbejdede gennem en Række af Aar med Venstre, og det lykkedes Venstre ved vor Hjælp — og væsentlig ved vor Hjælp — at komme frem til Magten 1901. Men vi bleve sørgeligt skuffede bagefter; vi have nu samarbejdet med det radikale Venstre i nogle Aar; men jeg vil haabe, at det ikke maa gaa her, saaledes som det gik med Venstre fra 1901, der skuffede os.

Hvad vi kunne samarbejde med den nuværende Regering om, kan jeg ikke her sige i Enkelthederne, men jeg vil nævne enkelte Ting, der for mig staar som Hovedsagen, og da først og fremmest Udrensning, som det hedder, i dansk Politik af hele den Korruption, som har bredt sig gennem vort offentlige Liv. Det glædede mig at høre den højtærede Konseilspræsident udtale sig om dette og sige, at han og hans Regering vilde være villige til at sørge for, at vi kunde faa en virkelig Udrensning, og det har glædet mig at se, at der allerede er givet et Eksempel, og at der er Alvor i, at man vil Udrensning; jeg tænker selvfølgelig paa den Afskedigelse, der nu er foregaaet i Finansministeriet. Jeg vil haabe, at man vil blive ved at gaa frem paa lignende Maade, og at dette Eksempel ikke vil blive det eneste. Der kunde nævnes adskillige andre indenfor Embedsverdenen;

jeg skal saaledes nævne et Tilfælde, som har været stærkt fremme i Dagspressen i den senere Tid, jeg tænker paa Ophobningen af Embeder paa enkelt Mands Haand. Saaledes have vi en Mand, der i en Aarrække har siddet som Indehaver af Embedet som Overinspektør for Fængselsvæsenet, en højtlønnede Stilling, som fuldt ud kræver en Mands Arbejde og Paa-passelighed. Til denne Mand er der nu givet et andet stort og vellønnet Embede, og det fortælles aabenlyst i Pressen, at det er sket med Samtykke baade fra den afgaaede Justitsminister og Kultusminister. Det forekommer mig at være utilbørligt, at sligt sker, og jeg vil tillade mig at rette en Forespørgsel til den højtærede Konseilspræsident, der ogsaa er Justitsminister, hvad han agter at foretage i denne Henseende, om han mener sig at være bunden ved de Afgørelser, som de to afgaaede Ministre have truffet.

Dernæst glædede det mig ogsaa at høre den højtærede Konseilspræsident udtale sig om Arbejdet for en retfærdigere Valgkredsordning end den, vi have i Øjeblikket. Det nytter jo lidet, at vi holde paa det parlamentariske Styresæt, naar det Grundlag, hvorpaa dette Styresæt hviler, er bundfalsk, og det er det i Øjeblikket, saa længe vi leve under den Valgkredsordning, vi have. Den højtærede Konseilspræsident mente, at vi kunde komme til en midlertidig Ordning med at forøge Folketingsmandaterne med en 10—12 Stykker, eller hvor mange vi nu kunde blive enige om. Heri kan jeg fuldt ud være enig med den højtærede Konseilspræsident; jeg tror, at det er den Vej, vi kunne komme frem ad, og den Vej, vi bør komme frem ad, og jeg vil haabe, at der maa blive taget kraftigt fat paa denne Sag. Det glædede mig ogsaa at høre Konseilspræsidenten udtale, at hvis det ikke kan lykkes, saa vil Svaret derpaa blive en Opløsning, en Appel til det danske Vælgerfolk.

Det glædede mig ogsaa at høre den højtærede Konseilspræsident udtale sig om de militære Love paa den Maade, at han sagde: Hvor det er muligt at udsætte Udførelsen, bør den udsættes. Jeg hentydede hertil, da vi forrige Gang paa-begyndte Behandlingen af Finanslovsforslaget her i Tinget; da udtalte jeg netop, at hvad der kunde udsættes, burde udsættes, at det vilde være uforsvarligt under den stærkt trykkede økonomiske Situation, som vi leve under, at føre Landet henimod en Statsbankerot ved at gennemføre disse Love, som dog ingen Mennesker